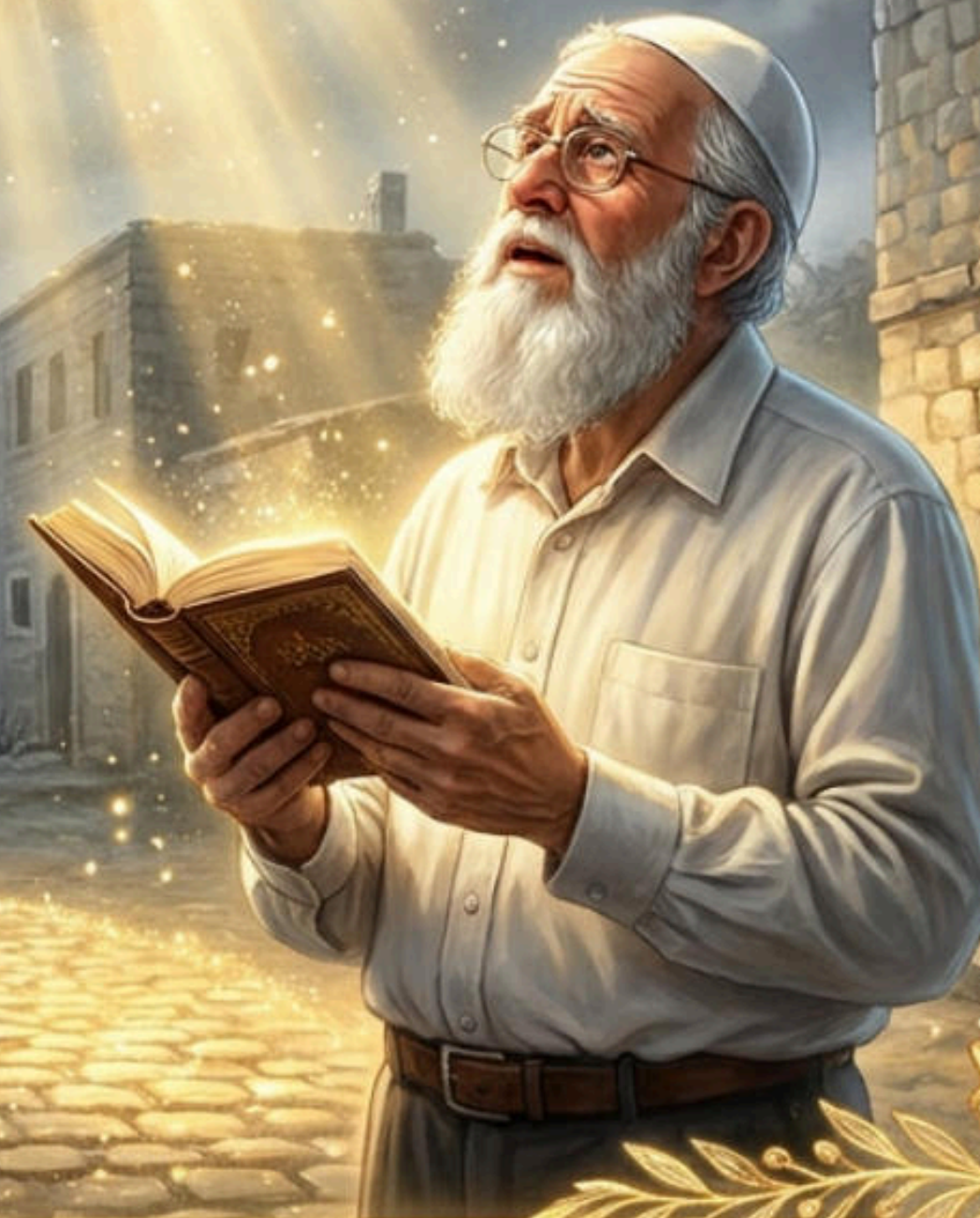

סיפור: בדרך אל המצוה
הרב אליהו רוטנברג זצ"ל
מסע של אהבת השם ולימוד תורה

לפני כחמשים שנה, בקרית אתא
היה מעט מאוד לימוד תורה.

הרב אליהו רצה להביא את אור
השם לעיר, והתפלל לעזרה.

יחד עם חֲבֵרָיו, פָּתַח הָרֵב 'חֲדָר'
קָטָן בְּתוֹךְ מִרְתֵּף יָשָׁן.

הָיוּ שָׁם רַק שְׁנֵה יְלָדִים, אֲבָל הֵלֵב
שָׁלָהֶם בָּעֵר בְּאַמוּנָה גְּדוּלָּה!

הָרַב נָתַן אֶת כָּל הַלֵּב שְׁלוֹ שִׁלְמָדוֹ:

לִימַד תּוֹרָה מִתּוֹךְ אֶהְבָּה
לְבוֹרָא עוֹלָם.

הַכֹּל נַעֲשֶׂה לֹא מִשְׁכּוֹרֶת
- רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם!

לֹא לָקַח לְעַצְמוֹ שׁוּם דְּבָר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, מִהַמְרָתָּה הַקָּטָן אֹר הַתּוֹרָה צֶמַח וְגִדָּל.
הָרַב הַקִּים יְשִׁיבָה לְצַעֲיָרִים וְכוֹלֵל עֲבוֹר תַּלְמִידִים רַבִּים שָׁבָאוּ לְלִמּוּד!

חֲלֹפוּ שָׁנִים, הָרַב הַזֶּדֶקוֹ וְנַחֲלֵשׁ,
וְהִהְלִיכָה נְהִיטָהּ לוֹ קָשָׁה.

אָבֵל הוּא צָעֵד לֵאמֹר לֵאמֹר - וְאַף
פַּעַם לֹא וַיִּתֵּר עַל לִימוּד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ!

כָּל בּוֹקֵר לְמַד בַּכּוֹלָל
שֶׁל הַפְּנִסְיוֹנָרִים.
וּבְכָל עֶרֶב, הֵלֵךְ לְשִׁיעוּר
קְבוּעַ שֶׁל 'הַדָּף הַיּוֹמִי'.
תָּמִיד שָׁקוּעַ בְּתוֹרַת
הַשֵּׁם!

עֲרַב אֶחָד, הִגִּיעַ אֶחָד מִבָּנָיו מִהָעִיר בְּנֵי בָרַק כְּדִי לְבַקֵּר אוֹתוֹ.
הֵם יָשְׁבוּ וּלְמַדּוּ יַחַד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה מְשׁוֹתֶפֶת.

אַחֲרֵי רֵבַע שָׁעָה בְּלִבֹּד, קָם הָרַב וְאָמַר לְבָנוֹ:
"סְלִיחָה בְּנִי, אָנִי חַיִּיב לָלֶכֶת. יֵשׁ לִי שִׁיעוּר קְבוּעַ שָׂאֲנִי לֹא מִפְסָפִס."
וְהוּא הִלֵּךְ לַשִּׁיעוּר!

לְמַחֲרַת בַּבּוֹקֶר, קָם הָרַב
לְתַפִּילַת שַׁחֲרִית עִם הַנֶּזֶץ
הַחֲמָה.

הוּא הִתְעַעֵטף בְּטָלִית וְהִנִּיחַ
תְּפִילִין בְּקַדּוּשָׁה, מוֹכֵן
לְעֲמוּד לְפָנֵי הַשֵּׁם.

ההליכה לבית הכנסת הייתה כבר קשה לו מאוד, ולכן הוא נכנס לרכב.

הוא היה בדרך אל המצוה – בדרך לדבר עם בורא עולם.

וְאִז, שֵׁם בָּרָכְבּ בַּדֶּרֶךְ
לְתַפִּילָה, קָרָא לוֹ הַשֵּׁם
אֱלֹיו.
הָרַב הַשְׁלִיךְ אֶת נִשְׁמָתוֹ
בּוֹרְאָה, מִמָּשׁ תּוֹךְ כְּדִי
עֲשִׂיית הַמְצָוָה!

אָמַר אֶחָד הַרְבָּנִים שֶׁהָכִיר אוֹתוֹ: זֶה סִימָן עֲצוּם שֶׁהוּא הָיָה צַדִּיק!
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי בִּגְמָרָא (מוֹעֵד קָטָן כח, א):
"יֵהָא חֵלְקִי מִמַּתִּי בְּדֶרֶךְ מַצּוּה."

אָדם שְׁנַפְטָר בְּדַרְכוֹ לְמַצּוֹה,
זֶה מֵרָאָה שְׁכָל חַיּוֹ הָיוּ מִסֵּעַ
אֶחָד אֲרוֹךְ שֶׁל מַצּוֹה.

הָאִישׁ שֶׁהִתְחִיל בְּמִרְתָּף וְלֹא
וַיֵּתֶר אַף פַּעַם - חַי תָּמִיד -
חַי תָּמִיד בְּדַרְךְ אֶל הַשָּׁם!

הָרַב אֲלֵיהֶם הַשָּׂאִיר אַחֲרָיו עִיר מְלָאָה בְּתוֹרָה, תִּלְמוּדֵי תוֹרָה וְיִשִּׁיבוֹת.

הוא לימד אותנו שגם אנחנו יכולים לצעוד תמיד...
בשביל האור בדרך אל המצוה!